

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 31/19
12.3.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Милене Рашић, Мирјане Поповић и Тајјане Вуковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адв. Немање Васиљевића и браниоца окр. ББ, адв. Наташе Јовичић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.159/15 од 19.7.2019. године, у јавној седници већа одржаној дана 21.2.2020. године, а након одржаног већања и гласања дана 12.3.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адв. Немање Васиљевића и браниоца окр. ББ, адв. Наташе Јовичић, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.159/15 од 19.7.2019. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.159/15 од 19.7.2019. године, окривљени АА и ББ су у I ставу оглашени кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, па су осуђени на казне затвора у трајању од по 5 (пет) година. На основу одредбе члана 63 Кривичног законика суд је окривљеном Игору Гађи у изречену казну затвора урачунао време проведено у притвору од 28.4.2014. године када је лишен слободе, до 18.9.2014. године када му је притвор укинут, као и време трајања мере забране напуштања стана уз електронски надзор и то у периоду од 18.9.2014. године до 18.6.2015. године, када му је наведена мера укинута. Окривљеном ББ у изречену казну затвора суд је урачунао време проведено у притвору и то у периоду од 28.4.2014. године када је лишен слободе, па до 30.12.2014. године када му је притвор укинут. На основу члана 264 став 1 и 3 у вези члана 261 ЗКП окривљени АА и ББ су обавезани да надокнаде трошкове кривичног

поступка о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да плате трошкове судског паушала у износу од по 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У ставу II првостепене пресуде, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени ВВ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и у овом делу на основу члана 265 став 1 ЗКП окривљени ВВ је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ВВ огласити кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и у погледу одлуке о кривичној санкцији на основу члана 87 став 1 Кривичног законика од ГГ одузети кућа са помоћним објектима, двориштем и баштом у ..., у ул. ... бр. ..., ..., а које непокретности се налазе на парцелама број ..., ... и ..., уписане у зк.ул. ... КО ...,

-бранилац окривљеног АА, адв. Немања Васиљевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да о седници већа буду обавештени бранилац и окривљени АА, те да се отвори претрес пред другостепеним судом, након којег би се преиначила побијана пресуда и окривљени АА ослободио од оптужбе,

-бранилац окривљеног ББ, адв. Наташа Јовичић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о казни и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да се бранилац и окривљени обавесте о дану и часу одржавања седнице већа, те да се закаже претрес пред другостепеним судом, на ком ће се побијана пресуда преиначити.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал доставио је бранилац окривљеног ВВ, адв. Милош Палигорић, у ком је предложио да се жалба Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљеног ВВ одбије као неоснована, а побијана пресуда у овом делу потврди, а да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Тужилац за организовани криминал доставио је поднесак Ктж.бр.38/19 од 16.12.2019. године у ком је предложио да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ВВ огласити кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и у погледу одлуке о кривичној санкцији на основу члана 87 став 1 КЗ од ГГ одузети кућа са помоћним објектима, двориштем и баштом у ..., у ул. ...

бр. ..., ..., а које непокретности се налазе на парцелама број ..., ... и ..., уписане у зк.ул. ... КО ...

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

– **жалбе су неосноване.**

Бранилац окривљеног АА побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, у изјављеној жалби оспорава припадништво групи окривљеног АА, те наводи да су нејасни разлози на основу којих је првостепени суд закључио да је окривљени АА постао припадник групе од 2011. године.

Овакви жалбени наводи оцењени су као неосновани. Ово стога што је првостепени суд правилно чињеницу да су покојни ДД и окривљени АА као припадници групе прво извршили инсталирање опреме за неовлашћену производњу опојне дроге канабис, ради даље продаје, и то у вештачким условима у објекту у ..., улици ... број ..., те да су по позиву и захтеву сада осуђеног ЂЂ одржавали електроинсталације и наведену опрему и на тај начин омогућавали њихово исправно функционисање, при чему је сада осуђени ЕЕ имао пре свега улогу да води рачуна о функционисању истих, те да је у том смислу и редовно одржавао комуникацију са покојним ДД у вези са електроинсталацијама у кући у ..., утврдио, пре свега из пресретнутих телефонских разговора припадника групе и то са бројева телефона који су користили, а што је неспорно утврђено из изведених доказа, при чему ни сами окривљени на главном претресу приликом саслушања нису спорили. Приликом саслушања истих нису спорили чињеницу да се ради о разговорима који су они међусобно водили и то покојни ДД са броја телефона ...5, окривљени АА са броја телефона..., а сада осуђени ЕЕ са броја телефона ..., те је тако из више телефонских разговора вођених између сада осуђеног ЕЕ и покојног ДД утврђено да су покојни ДД и окривљени АА долазили у објекат ради извођења наведених радова, што произлази из телефонских разговора које је првостепени суд у образложењу побијане пресуде инерпретирао на странама 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46 и 47 побијане пресуде, из којих телефонских разговора произлази неспорно да је окривљени АА предметну опрему инсталирао како у објекту у ..., тако и у објекту у ..., и то поступајући по захтеву осуђеног ЂЂ.

Имајући у виду напред наведено, дакле, садржину изведених доказа, а посебно садржину телефонских разговора, као и налаз и мишљење вештака Муртезановића, првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА, којом је негирао извршење кривичног дела које му је стављено на терет, наводећи између осталог да је он у објекте у ... и ... одлазио са покојним ДД само ради извођења ситних електричарских радова, који се тичу промене осигурача, односно спровођења кабла, док је покојни ДД тврдио да су омогућавали прикривање стварне потрошње електричне енергије, при чему је поступао само као помоћни радник покојног ДД који га никада није обавештавао где и због чега иду, нити за колику накнаду ће радити. Дакле, овакву одбрану првостепени суд је правилно оценио као неуверљиву, неистиниту и нелогичну,

супротну садржини свих изведених доказа, имајући у виду да из доказа којима је првостепени суд поклатио веру пре свега пресретнутих телефонских разговора које је детаљно интерпретирао у образложењу побијане пресуде, правилно утврдио да је покојни ДД у послове око извођења радова увек укључивао окривљеног АА, стално га позивајући и на сваки начин обезбеђујући његову стручну асистенцију у обављању електричарских послова. Као доказ за овакав правилан закључак првостепени суд је користио све доказе који су изведени на главном претресу, а посебно разговоре покојног ДД са осуђеним ЕЕ, али и оне који су водили увек непосредно након тога покојни ДД и окривљени АА по позиву покојног ДД, које разговоре је, као што је и напред наведено, суд детаљно интерпретирао у образложењу побијане пресуде и за свој закључак дао јасне разлоге који су у свему прихватљиви и за овај суд.

Приликом утврђивања кривице окривљеног АА, суд је због природе и тока самих догађаја о којима је донео одлуку пошао од оцене учешћа покојног ДД у њима, односно доказа који су за утврђивање тих околности изведени током суђења. Првостепени суд је током поступка правилно утврдио да је покојни ДД први ступио у контакт са осуђеним ЂЂ, па је са њим и осуђеним ЕЕ континуирано одржавао комуникацију и контакте обзиром да је након што су увели електроинсталације преузео и обавезу њиховог одржавања, па и више од тога, поправки осталих техничких кварова, као на пример поправку радијатора. У том смислу покојни ДД је био персонална спона између осуђених и окривљеног АА, преносећи АА све што је са осуђенима нарочито ЂЂ договорио, а што свакако произлази из разговора интерпретираних на страни 46 и 47 образложења побијане пресуде.

Наиме, да је окривљени АА са покојним ДД обављао све радње наведене у изреци пресуде, није ни спорно, будући да окривљени АА није то спорио, већ је оспоравао да је знао да је реч о лабораторијама, наводећи да је мислио да ради у приватним кућама те да не ради инсталацију за лабораторије већ само мења осигураче, преспаја каблове и омогућава им неевидентирање утрошене електричне енергије, да би власник електричног бројила платио мањи рачун. Међутим, телефонски разговори које је суд интерпретирао на странама 46 и 47 образложења побијане пресуде по правилном закључку првостепеног суда без дилеме указују да је окривљени АА јасно знао да врши кривично дело и да му је то покојни ДД и рекао, али не само да му је то рекао, већ је АА боравцима у кућама у ... и ... и сам непосредно видео односно уверио где се налази и шта ради. Обе лабораторије су биле обезбеђене по целој њиховој површини, како то наводе записници о увиђају, налазили су се делови лабораторије и средства за узгој и негу биљака, а нужно се морао осетити и специфичан мирис биљке особито при толикој количини која је затечена у лабораторијама. У том смислу тврдња сада покојног ДД да није рекао окривљеном АА где тачно иду, шта ће тачно радити и за коју зараду, није прихваћена, јер је он то наводио у телефонском разговору са женском особом чија истоветност није утврђена. Реч је о у образложењу побијане пресуде интерпретираном разговору од 30.1.2014. године у 12:24:18 часова, у коме покојни ДД спомиње три понуде које постоје и да су све веће од његове.

Да је окривљени АА био извршилац послова у уградњи електроинсталације у лабораторијама за производњу опојне дроге марихуане у кућама у ... и ..., указује више телефонских разговора, у коме се ДД и окривљени АА договарају око алата који треба да понесу, затим покојни ДД више пута коментарише са осуђеним ЕЕ како и окривљени

АА некако мора да иде са њим, да би завршили посао, док је из разговора везаног за радове у ... утврђено да покојни ДД говори ЕЕ да због тих радова он још једног човека мора да повлачи са посла, при чему је јасно из садржине самог разговора да покојни ДД мисли на окривљеног АА. Осим што је учествовао окривљени АА је знао тачно шта и за кога ради, односно да ради инсталације за лабораторију опојне дроге, што је објашњено детаљно у образложењу побијане пресуде и поткрепљено деловима телефонских разговора које суд интерпретира и из којих проистиче овакав закључак.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је нејасно како је првостепени суд закључио да је окривљени АА био припадник групе од 2011. године с обзиром да снимљени телефонски разговори потичу из 2014. године, су такође оцењени као неосновани, и овај суд налази да околност да су предметни разговори снимљени 2014. године ни у ком случају не може указивати на закључак да је група основана у периоду када су разговори снимани, при чему из самих разговора се може извести закључак да група постоји дужи временски период а на шта указују и остали докази изведени на главном претресу.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је нејасно како је првостепени суд закључио да инсталирање електроопреме у објекту у месту ... од стране окривљеног АА и сада покојног ДД извршено неутврђеног дана 2013. године су оцењени као неосновани, будући да је неспорно утврђено да су сада покојни ДД и окривљени АА опрему инсталирали у објекту у ..., при чему у изреци побијане пресуде није наведен тачан датум инсталирања те опреме, при чему је неспорно утврђено да је непознатог датума 2013. године ЖЖ у договору са ЂЂ ставио на располагање за потребе групе горњи спрат, односно поткровље своје стамбене породичне зграде у месту ..., у улици... број ..., а не и да је тада од стране окр. АА инсталирана опрема.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се првостепена пресуда оспорава уз истицање да је првостепени суд дао нејасне разлоге на основу којих је извео закључак да је окривљени АА припадао групи посебно ако се има у виду да он остале припаднике групе није познавао, односно да са њима није имао контакт већ да је контакт са њима имао сада покојни ДД, који је очух окривљеног АА, су такође оцењени као неосновани.

Ово стога, што за постојање групе није нужно да се сви чланови групе међусобно познају, али је свакако нужно да код окривљеног постоји сазнање о постојању других чланова групе и свест усмерена на делатност групе, што је на основу доказа који су изведени на главном претресу првостепени суд у односу на окривљеног АА неспорно утврдио.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да се у односу на окривљеног АА не може радити о кривичном делу из члана 246 став 3 КЗ већ о кривичном делу из члана 246 став 2 КЗ будући да се у овом конкретном случају евентуално може говорити о узгајању канабиса, а не о неовлашћеној производњи су оцењени као неосновани. Стоји чињеница да су приликом претреса објеката пронађене стабљике канабиса, које су биле у вегетацији, међутим, чињеница да стабљике нису биле узгајане у природи већ је за узгајање ове биљке била

припремљена лабораторија у којој су били запослени радници који су свако у свом домену учествовали у производњи ове биљке, те да је и сама кућа била у некој мери адаптирана за вршење такве делатности, указује да се у конкретном случају не може радити о кривичном делу из члана 246 став 2 Кривичног законика којим је инкриминисано узгајање такве супстанце, већ имајући у виду да је евидентно да је за узгој ове биљке у вештачким условима била инсталирана лабораторија, да се ради о организацији посла која је подразумевала учешће већег броја лица, при чему је приликом претреса просторија- куће у ... пронађена и једна ПВЦ кеса у којој се налазила осушена биљна материја- канабис у количини од 686,00 грама, дакле већ произведена опојна дрога, па је јасно да се да се у овом конкретном случају не може извести закључак да се ради о узгајању опојне дроге и кривичном делу из члана 246 став 2 Кривичног законика, већ управо о производњи и кривичном делу из члана 246 став 3 Кривичног законика, како је то правилно закључио првостепени суд.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног ББ у изјављеној жалби указује да је изрека побијане пресуде неразумљива, будући да се из исте не може утврдити да ли је окривљени ББ био припадник “групе” или “криминалне групе”, јер се оба термина користе у изреци пресуде.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани, будући да у оквирном делу изреке побијане пресуде првостепени суд јасно наводи да су окривљени предметно кривично дело извршили као припадници групе, при чему околност да се у другом делу изреке побијане пресуде користи термин “криминална група” нема значај на основу ког би могао да се изведе закључак да је изрека побијане пресуде неразумљива, имајући у виду пре свега чињеницу да су окривљени оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, који је важио у време извршења кривичног дела и да квалификаторну околност предметног кривичног дела чини управо припадништво групи, при чему термин “криминална група” није прописан ни Кривичним закоником, па је евидентно да се у конкретном случају ради о припадништву групи, због чега овај жалбени навод браниоца окривљеног по налажењу овог суда не чини изреку побијане пресуде нејасном и неразумљивом.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се првостепена пресуда побија уз истицање да се неразумљивост изреке побијане пресуде огледа и у томе што је окривљенима ББ и ЖЖ стављено на терет да су неовлашћено производили опојну дрогу канабис, тако што су “између осталог путем инсталација регулисали температуру потребну за убрзан раст ових биљака и влажност ваздуха све до 28.4.2014. године”, те да је израз “између осталог” који суд користи у изреци побијане пресуде нејасан и неразумљив и оставља могућност тумачења да је окривљени предузео и неке друге радње које у изреци нису јасно опредељене и описане, су такође оцењени као неосновани.

Наиме, стоји чињеница да је у изреци побијане пресуде првостепени суд приликом описа радњи које се окривљеном ББ стављене на терет, ставио да је неовлашћено производио опојну дрогу канабис, тако што су он и ЖЖ, између осталог,

путем електроинсталација регулисали температуру потребну за убрзан раст ових биљака и влажност ваздуха, све до 28.4.2014. године, међутим ова непрецизност првостепеног суда не указује да радње за које је окривљени ББ оглашен кривим нису јасно описане, при чему израз “између осталог” наведен у изреци побијане пресуде, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, не оставља могућност за такво тумачење којим би се евентуално извео закључак да је окривљеном ББ стављено на терет и нешто друго осим оног што је описано. Наиме, окривљеном ББ стављено је на терет да је са ЖЖ неовлашћено производио опојну дрогу канабис, тако што су путем електроинсталација регулисали температуру потребну за убрзан раст ових биљака и влажност ваздуха све до 28.4.2014. године, из чега јасно произлазе радње за које је окривљени ББ оглашен кривим и израз “између осталог” ни у ком случају не указује да је окривљеном стављен на терет већи степен криминалне активности од оног за који је оглашен кривим, при чему на то указује и казна затвора од 5 (пет) година на колико је окривљени ББ осуђен, а што представља минималну казну затвора за предметно кривично дело, због чега се ни у ком случају не може говорити о евентуалној повреди неког од права окривљеног.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ББ у изјављеној жалби указује, да је суд у образложењу побијане пресуде навео да је према записнику о увиђају на спрату куће у Идвору затечен ББ у самом средишту лабораторије, без присуства других лица, па ни власника куће, при чему, по налажењу жалбе наведена тврдња није тачна и није сагласна доказу и то записнику о увиђају од 28.4.2014. године, у ком се јасно наводи да су у кући у ... у ул. ... до доласка тужиоца на лицу места задржани ЖЖ, ЗЗ, ВВ и ББ, те да је закључак првостепеног суда да је ББ затечен у кући без присуства других лица и власника куће, нетачан.

Међутим и овај жалбени навод браниоца окривљеног ББ је оцењен као неоснован, будући да је првостепени суд на страни 51. образложења побијане пресуде правилно навео да је свој закључак да је окривљени ББ био припадник ове групе, засновао посебно на чињеници да је окривљени ББ боравио у објекту у ... и да је ту, приликом вршења радњи увиђаја затечен и задржан, те да је на регулатору топлоте који се налази у лабораторији пронађен његов неспорни ДНК траг, при чему према садржини записника о увиђају окривљени ББ је заједно са окривљеним ВВ затечен на спрату куће у ..., где се без сумње налазила лабораторија за производњу опојне дроге без присуства других лица у самом средишту лабораторије па ни власника куће у којој се ова лабораторија налазила, при чему оваква тврдња насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног одговара доказима који су изведени на главном претресу, па и записнику о увиђају од 28.4.2014. године, будући да неспорно из предметног записника произлази да су окривљени ББ и ВВ пронађени у просторији у којој се налазила лабораторија. Стоји чињеница да су у кући до доласка тужиоца задржани ЖЖ и ЗЗ, који су се такође налазили у кући, али они нису том приликом били у просторији у којој се налази лабораторија, што је првостепени суд јасно и описао у образложењу побијане пресуде, који закључак првостепеног суда се не доводи у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда оспорава уз истицање да нема доказа да је окривљени ББ у кући боравио и раније како је то

првостепени суд утврдио у побијаној пресуди, су оцењени као неосновани, будући да из садржине видео-записа од 25.2.2014. године, чије је гледање изведено током суђења као доказа, указује на то да се испред куће у којој је била ова лабораторија и која је власништво осуђеног ЖЖ, око 2 месеца пре вршења увиђаја, налази путничко возило марке “Renov Clio”, регистарских ознака ..., снимљено извођењем посебне доказне радње тајно праћење и снимање, на ком снимку је видљиво да на спрату куће, где се налази лабораторија гори светло. При том, возило је власништво супруге окривљеног ББ, ЗЗ, а власништво над возилом је потврдио и окривљени ББ. Дакле, имајући у виду да окривљени ББ ничим није објаснио своје присуство под описаним околностима у просторијама за производњу опојне дроге марихуане а затечен је по правилном закључку првостепеног суда у средишту лабораторије, те имајући у виду посебно присуство биолошког трага окривљеног ББ на регулатору температуре у лабораторији, те како је судећи по присуству возила које припада његовој супрузи, он у лабораторији боравио дужи временски период у континуитету, то је првостепени суд насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног правилно извео закључак да је потпуно извесно да је окривљени тамо обављао противзакониту делатност неовлашћене производње опојне дроге марихуане, на начин да је путем електроинсталација регулисао температуру потребну за убрзани раст ових биљака и влажност ваздуха. Осим тога, првостепени суд је правилно ценио да околност која указује на ББ као извршиоца произлази и из разговора сада покојног ДД са ЕЕ, у којима је често помињао множину, односно више лица која се налазе у кући у ..., а имајући у виду доказе који су изведени на главном претресу, неспорно произлази да су у кући били сада осуђени ЖЖ и окривљени ББ, који навод по правилном закључку првостепеног суда представља индицију која своју доказну снагу има тек када се цени у односу на све доказе који су изведени на главном претресу.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ББ у изјављеној жалби указује на несагласност налаза судског вештака НКТЦ Јелене Стошић и судског вештака Душана Кецкаревића, као и стручног саветника одбране судског вештака Оливера Стојковића, имајући у виду да су судски вештак НКТЦ Јелена Стошић и судски вештак Душан Кецкаревић дали различите налазе и мишљења и приликом свог усменог изјашњења су остали при својим ставовима, при чему је став вештака НКТЦ Јелене Стошић да је наведени траг неподобан за поређење потврдио и Оливер Стојковић, а да првостепени суд у образложењу побијане пресуде ту несагласност која се односи на траг 638-1/14 није разјаснио.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани. Када је у питању траг 638-1/14 стоји чињеница да је вештак НКТЦ Јелена Стошић на главном претресу се изјаснила да се ради о слабом парцијалном ДНК профилу који није погодан за интерпретацију и поређење. Међутим, насупрот оваквом налазу НКТЦ на главном претресу 22. јуна 2018. године вештак Душан Кецкаревић је изнео да остаје код свог налаза и мишљења у ком је утврђено да је окривљени ББ доприносилац, односно оставилац трага, те да без обзира на констатацију НКТЦ да се ради о слабом парцијалном и неподобном профилу, вештак је мишљења да сваки профил може да прође биостатичку обраду и тек у тренутку биостатичке обраде и поређења са другим профилима може да се цени. У том смислу, вештак је навео да профил од девет генских локуса какав је био овај спорни, изгледа слаб и може се

чинити слабим, али је после биостатичке обраде дао јасан резултат. На шест генских локуса он има једноимену варијанту. Поређењем са неспорним ДНК профилем окривљеног ББ вештаци су установили да управо на четири од тих шест генских локуса ББ, тзв. “хомозигот”, има само једну варијанту, па се иза те једне варијанте у суштини крију две. Овај је профил у самом старту након изузимања на лицу места потцењен на квалитет, што конкретно значи да су вештаци НКТЦ имали у виду да је уочена само једна варијанта, мислећи да је то само једна од две, али су уствари детектоване обе. Обе варијанте су рецимо на локусу ФГА21, те ако се погледа овај профил и ако се упореди са ДНК профилем окривљеног ББ, апсолутно се све варијанте поклапају са ДНК профилем окривљеног ББ, те да се на основу анализа које су они урадили, види да се ради о профили једне особе. Такође стоји чињеница да је стручни саветник окривљеног ББ, др Оливер Стојковић на главном претресу 26. марта 2019. године навео да је његово стручно мишљење у потпуности подударно са мишљењем вештака Јелене Стошић и НКТЦ, међутим првостепени суд је насупрот налазу и мишљењу НКТЦ и ставу стручног саветника одбране др Оливера Стојковића правилно прихватио налаз вештака Биолошког факултета, Универзитета у Београду од 1. септембра 2016. године, са исправком од 9. септембра исте године, који су израдили др Душан Кецкаревић и др Миљана Кецмановић, будући да је исти целовит и уверљив и потпуно и детаљно образложен. Наиме, вештаци су у свом налазу посебно вештак др Душан Кецкаревић у образложењу налаза на главном претресу одговорио на сва питања странака, стручног саветника и вештака Стошић из НКТЦ, тако да за суд није остала ниједна недоумица поводом тачности резултата налаза, због чега му је и поклоњена вера, за шта је првостепени суд дао јасне и детаљне разлоге од стране 27 до 35 образложења побијане пресуде који су у свему прихватљиви и за овај суд и који се не доводе у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је првостепени суд одбио доказне предлоге одбране дате у циљу допуне доказног поступка, а да за то није дао разлоге, будући да је на страни 53 образложења побијане пресуде првостепени суд навео да је одбио предлоге браниоца окривљеног ВВ и браниоца окривљеног ББ будући да се током поступка нису појавиле околности које би довеле у питање законитост записника чије је издвајање тражено.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљених АА и ББ суд је ценио њихове личне и породичне прилике, односно чињеницу да је реч о лицима просечне старости која нису раније осуђивана, при чему је окривљени ББ ..., док отежавајуће околности на страни окривљених суд није нашао. Имајући у виду све напред наведене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности, првостепени суд је правилно окривљене АА и ББ огласио кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и осудио на казне затвора у трајању од по 5 година, у које им се на основу члана 63 Кривичног законика урачунава време које је проведено у притвору и то окривљеном АА време проведено у притвору од 28.4.2014.

године до 18.9.2014. године, као и време трајања мере забране напуштања стана уз електронски надзор и то у периоду од 18.9.2014. године до 18.6.2015. године, када му је наведена мера укинута, а окривљеном ББ урачунао време проведено у притвору у периоду од 28.4.2014. године, када је лишен слободе па до 30.12.2014. године, када му је притвор укинут, за шта је у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге, који су у свему прихватљиви и за овај суд.

Ценећи степен повреде заштићеног добра као и степен кривице окривљених, и овај суд налази да се управо овако изреченим казнама затвора у односу на окривљене АА и ББ ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Првостепени суд је такође правилно на основу одредбе члана 264 став 1 у вези члана 261 ЗКП, обавезао окривљене да исплате суду трошкове кривичног поступка у износу који ће накнадно бити одређен, посебним решењем, док су на име паушала обојица окривљених који су оглашени кривим обавезани да плате новчани износ од по 50.000.00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Када је у питању ослобађајући део побијане пресуде, став II у коме је окривљени ВВ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, Тужилац за организовани криминал оспоравајући овај део пресуде у изјављеној жалби указује да су нејасни разлози на основу којих је првостепени суд закључио да нема доказа да је окривљени ВВ извршио предметно кривично дело, су оцењени као неосновани, будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење првостепени суд правилно закључио да није доказано да је овај окривљени извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет. Наиме, стоји чињеница коју истиче тужилац у изјављеној жалби да је окривљени ВВ затечен на лицу места у лабораторији опојне дроге у кући у месту ... која је била пуна засада биљака у саксијама у две просторије, као и осталих средстава за узгој и негу биљака, хемикалија у бурадима, рефлектора и других предмета, дакле, на месту на коме се послови обављају са максималним мерама тајности, бранећи се ћутањем, што значи да није објаснио своје присуство, што међутим није ни обавезан по закону. Све ове околности по правилном налажењу првостепеног суда изазивају сумњу одређеног степена, оправдану сумњу, али не и потпуну извесност да је окривљени ВВ извршилац предметног кривичног дела. Дакле, у ситуацији када других доказа није било за разлику од окривљеног ББ, за кога је као доказ пронађен његов ДНК траг на регулатору температуре, а затечено је и возило његове супруге паркирано испред ове куће, два месеца раније, на околност његовог учешћа у конкретним радњама извршења које представљају радње извршења предметног кривичног дела, првостепени суд је правилно окривљеног ВВ у недостатку доказа ослободио од оптужбе, правилно налазећи да на основу доказа који су изведени на главном претресу није са несумњивом сигурношћу утврђено да је он предузео радње предметног кривичног дела на начин описан у оптужници.

Такође су неосновани и жалбени наводи тужиоца којима се првостепена пресуда

оспорава уз истицање да је суд требао да одузме кућу – објекат у ..., с обзиром да се ради о објекту који је у потпуности адаптиран и коришћен од стране групе искључиво у сврхе неовлашћене производње и стављања у промет опојне дроге канабис.

Међутим, овакви жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал су оцењени као неосновани, и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да у конкретном случају није било места примени мере безбедности одузимања предмета, и то предметне куће у ... на коју указује тужилац у изјављеној жалби, будући да се у конкретном случају не ради о објекту који је искључиво намењен за извршење кривичног дела. Наиме, извршена адаптација како то и произлази из списка нису таквог обима да је кућа изгубила своју основну намену, односно да се у њој не може живети, при чему се инсталирање опреме за узгој марихуане не може сматрати адаптацијом куће. Стога Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да у овом конкретном случају није било места примени члана 87 Кривичног законика, односно одузимању предметне куће, као предмета који је намењен за извршење кривичног дела, будући да по налажењу овог суда адаптације које су извршене на тој кући нису преобладајуће у тој мери да је кућа изгубила своју сврху и да се не може користити као објекат у ком људи могу да живе.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар

Александар Багаш,с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић